

[PL/Natálie Vachatová: Unie je hluchá, němá, slepá a drahá](#)

- CZ24 News | 25. dubna 2020

„Víte například, že pro případ boje s infekčními chorobami má Evropská unie přímo celou instituci? Jmenuje se ECDC a vsadím se, že jste o ní nikdy neslyšeli, ačkoli v době pandemie covid-19 byste nejspíš měli. Má se jí totiž nyní věnovat jejich 267 zaměstnanců s rozpočtem 1,25 miliardy korun. Opět se však bohužel ukázalo, že je Evropská unie v zásadních otázkách, jako je například pandemie, hluchá, němá, slepá a k tomu všemu navíc drahá,“ **všimá si 1. místopředsedkyně Trikolóry ve Středočeském kraji Natálie Vachatová.** „Najednou vidíme, že se můžeme spolehnout jen sami na sebe. Nepotřebujeme tisíce úředníků z Bruselu k tomu, aby nám určovali, co v České republice máme dělat, víme to totiž mnohem lépe sami,“ dodává.

Zatímco Čína skupovala půlku světa, my jsme ztráceli čas s 56 pohlavími, píšete ve svém blogu. Promrhal západní svět čas prosperity? Co dělal špatně?

Západní svět udělal hned několik chyb a opravdu promrhal čas prosperity. Zažili jsme roky růstu, které jsme měli využít k vytváření rezerv. Jenomže buď se rezervy vytvořily a rozpouštěly se například do nesmyslných politických neziskovek, nebo se nevytvářely vůbec. Z těchto rezerv mohly jednotlivé státy v době krize stavět například dálnice nebo nemocnice. Nyní by se to obzvláště hodilo. Většina západních států ale naopak dlouhodobě žije na dluh, který řeší obvykle tak, že si na něj vezmou další dluh. Hospodaří-li se se schodkem, znamená to, že má stát větší výdaje než příjmy a na své fungování si musí někde půjčovat. My to ve výsledku pocítíme tak, že na některé věci zkrátka nebudou peníze. Zda nezbude na opravy silnic, na důchody nebo třeba platy hasičům, to bude záležet na budoucích rozhodnutích vlády.

Doba prosperity se měla také využít například na podporu školství, přírodních věd a technologií; místo toho jsme otevírali nepotřebné obory, jako jsou genderová studia. Západní svět místo svobodné společnosti produkoval společnost závislou. Míra kontroly, omezování, falešné solidarity a přehnané korektnosti se začala vymykat zdravému rozumu. To rozhodně nebyl dobrý směr.

Najednou svět zjišťuje, že je v některých důležitých věcech na Číně závislý. Proč tomu tak je?

To, že pro mnohé firmy je mnohem výhodnější a snadnější investovat v Číně než například v Evropě, je důsledek západní politiky. Odevzdali jsme Číně naše know-how výměnou za levnou produkci. Dnes se Čína stala světovým průmyslovým gigantem, který koncentruje vědu a výzkum, a my jsme se stali jen odbytištěm čínských výrobků. To, jak to může být zrádné, jsme mohli sledovat na příkladu brněnské firmy vyvíjející roušky z nanovláken, které si nechávala vyrábět v Číně. Ty se k nám během ledna nemohly dostat, protože Čína si jejich výrobu stáhla pro svůj vlastní trh.

Situace s koronavirem nám současně ukázala dvě věci. Jednak, jak moc je důležité budovat dobré vztahy s cizími zeměmi, a jednak, že si v mnoha věcech dokážeme poradit sami a nadměrná závislost není namístě. Vyrábět kvalitní produkty, které si navíc sami vyvineme, dokážeme v dostatečných objemech i u nás; výrazně by však pomohlo, kdyby české firmy nebyly zatížené nadmírou regulací a vysokými daněmi.

Sledujeme další výraznou krizi Evropské unie? Co říkáte na její počínání během pandemie?

Víte například, že pro případ boje s infekčními chorobami má Evropská unie přímo celou instituci? Jmenuje se ECDC a vsadím se, že jste o ní nikdy neslyšeli, ačkoli v době pandemie covid-19 byste nejspíš měli – má se jí totiž nyní věnovat jejich 267 zaměstnanců s rozpočtem 1,25 miliard korun. Opět se však bohužel ukázalo, že Evropská unie je v zásadních otázkách, jako je například pandemie, hluchá, němá, slepá a k tomu všemu navíc drahá. A, mezi námi, možná je to jen dobře, jelikož mám takový pocit, že jakákoli její aktivita by nyní působila kontraproduktivně. Co ale dobře není, že takovýchto nesmyslných ničemných kolosů živíme mnohem více. Virus je jen jedna z mnoha věcí, které opět bohužel ukázaly, jak je Evropská unie strnulá a neschopná rychlé reakce.

V České republice máme k dnešnímu dni celkem stabilizovanou situaci; kdoví, jaká by byla, kdyby opatření vůči pandemii řídila Evropská unie, a nikoli národní státy. Ty totiž nesledují zájmy nadnárodních institucí někde v Bruselu, ale ochranu zájmů svých vlastních občanů. Naše vlastní zájmy by pro nás měly vždy představovat prioritu, o to více to platí v době nouzové situace. Mimo jiné i proto bychom měli v Parlamentu okamžitě odložit projednávání veškerých směrnic, které přicházejí z Bruselu, jak to před pár dny navrhoval předseda Trikolóry Václav Klaus ml.

V blogu též uvádíte, že můžeme být rádi za svou českou korunu. Předpokládáte, že eurozóna se dostane do potíží?

Koruna nám dává nástroje k tomu, se s jakoukoli ekonomickou krizí lépe vyrovnat. Může nám na rozdíl od eura svým případným prudkým oslabením poskytnout polštář, což bychom s eurem neměli. Vstup do předlužené eurozóny by nám z dlouhodobého hlediska zcela jasně přinesl více problémů než užitku. Kdybychom se vzdali koruny, přineslo by nám to krátkodobě možná pocit výhody z měnové jednoty, ovšem málokdo si uvědomuje, že bychom se museli podílet na astronomických dluhích například Španělska, Itálie či Řecka. To jsou země, které jsou nyní nejvíce postiženy koronavirem, což se dříve nebo později promítne na kondici celé eurozóny, která v krizi už nějaký ten pátek je.

Na facebooku se ptáte, zda již nastal čas na diskusi ohledně referenda o setrvání České republiky v EU. Nastal, či nenastal?

Kdybych se měla řídit výsledky z diskuse na Facebooku, čas by jednoznačně nastal. Občané jsou po právu naštvaní. Evropská unie v březnu, kdy Itálie zoufale volala o pomoc, poslala ze společných peněz 5,1 milionů eur na podporu „nezávislých“ médií, aby vyvracela dezinformace (neboli na svoji propagandu) – místo toho, aby pomohla svému členskému státu. Trefně o tom píše druhá místopředsdkyně středočeské Trikolóry Jana Marková na svém blogu. Tolik k prioritám EU v době pandemie, a lidé to rozhodně vnímají.

Současná situace odhalila absolutní nefunkčnost EU v době krize. Najednou vidíme, že se můžeme spolehnout jen sami na sebe. Nepotřebujeme tisíce úředníků z Bruselu k tomu, aby nám určovali, co v České republice máme dělat, víme to totiž mnohem lépe sami. Naší prioritou by nyní mělo být dát naši zemi do pořádku a na to bychom teď měli soustředit veškeré zdroje a prostředky. Poté můžeme uvažovat o dalších krocích, a jedním z nich může být i referendum o setrvání v Evropské unii. Občané měli možnost vyjádřit svůj názor v referendu o vstupu České republiky do EU a já myslím, že by bylo fér nabídnout jim stejnou možnost i v případě vyjádření názoru o jejím dalším setrvání v Unii.

Sledujeme, že koronavirovou pandemií jsou daleko více než Česká republika (a naši sousedé z V4) postiženy země na západ a jih od nás. Čím si to vysvětlujete?

Nejsem epidemiolog a je těžké na tuto otázku odpovědět, zvláště když se radikálně liší i názory odborníků, ale myslím, že jedním z důvodů může být to, že na rozdíl od nás západní a jižní země začaly později se zaváděním účinných opatření, a význam má i naše disciplinovanost. Ukázali jsme,

že když jde do tuhého, dokážeme se chovat zodpovědně a poslouchat nařízení vlády, i když k nim můžeme mít výhrady.

Vy však upozorňujete i na neviditelnou tikající bombu z východu, konkrétně z Ukrajiny. V čem spočívá?

Upozorňuji na to, že řídit se nejrůznějšími tabulkami nemusí vést ke správným závěrům. Jinými slovy, když někdo netestuje, tabulkově to může vypadat, že nemá problém, realita je však opačná. Ukrajina testuje necelých 1000 lidí na milion obyvatel oproti našim více než 13 tisícům testům na milion obyvatel. Co z toho mimo jiné vyplývá? Zemře-li nyní někde na ukrajinské vesnici babička, není testována na to, zda zemřela na koronavirus nebo s ním. Často tam poblíž nemají ani funkční nemocnice, a když už nějakou mají, potýkají se tam se zastaralým vybavením nemocnic a s obrovskou korupcí v rámci celého zdravotnictví.

O skutečné situaci se tak můžeme jen domnívat. Před pár týdny přešly přes ukrajinsko-polské hranice desítky tisíc Ukrajinců vracějících se mimo jiné i z České republiky domů. O bezpečnostních opatřeních nemohla být řeč. Ukrajina se ovšem díky tabulkovým číslům nemusí dostat ani na seznam potenciálně rizikových zemí, na což je třeba si dát pozor při uvolňování opatření, až se pracovníci z Ukrajiny rozhodnou přijet k nám za prací zpět. Udrželi jsme si v České republice stabilní situaci za obrovskou cenu, čili musíme si dát pozor na to, aby vše, co jsme udělali, nepřišlo nazmar.

Předseda Trikolóry Václav Klaus mladší vyzval k odstoupení od Lisabonské smlouvy. Co si o tom myslíte?

Je nutné se proti Bruselu vymezit a přestat si nechávat slepě diktovat, jaké zákony tu máme mechanicky přijímat. Ty úředníky, kteří nám posílají většinu námi přijímaných zákonů, aniž by třeba kdy Českou republiku byt jen navštívili, navíc nikdo z nás nevolil. Zákony by měly pocházet především od nás a rozhodovat o jejich přijetí či nepřijetí bychom měli zas a jen my. Máme tu navíc množství pro nás nevýhodných smluv, od kterých bychom měli odstoupit, a pozor bychom si nyní měli dát na tzv. Zelenou dohodu pro Evropu, ta by mohla zničit naše pokusy o nastartování průmyslu.

Evropská unie měla pro nás ještě nějaký smysl před Lisabonskou smlouvou, kdy jsme jako země měli právo veta a mohli jsme odmítat přijímat nesmyslné a pro Českou republiku často zatěžující zákony bez jakékoli přidané hodnoty. Co můžeme v rámci EU nyní? Nic moc. S 2,8 % hlasů nejsme schopni cokoli v rámci EU ovlivnit, ani doufat, že s takovým rozložením sil na nás budou země jako Německo či Francie brát ohled. Současná situace nám ukázala, že je nejvyšší čas si o sobě začít rozhodovat sami, a proto je třeba všemi prostředky začít okamžitě usilovat o návrat před Lisabonskou smlouvu a vrátit České republice zpět její suverenitu!

Exprezident Václav Klaus se obává, že v souvislosti s pandemií posílí státní moc, oslábne svoboda jednotlivce a role volného trhu. Zesílí se dle něj státní řízení ekonomiky a posílí centrální banky. Zároveň ale dle jeho slov úsilí vlád jednotlivých států způsobilo v posledních dnech jistou rehabilitaci národního státu jako základní entity schopné chránit své občany. Jaký je, prosím, váš komentář?

Nelze než souhlasit, první vlašťovky už můžeme sledovat nyní. Veškeré snahy o sledování, monitorování a kontrolu obyvatel jsou nebezpečné a jen velmi ztuhá půjdou vracet zpět do normálu. Premiér se k projektu Chytrá karanténa vyjádřil tak, že se jedná o nejdůležitější projekt, který se chystá. A není se co divit, stát získá masivní nástroj, jak kontrolovat, kde se nacházíte, za co platíte a s kým se stýkáte. Nedělejme si iluze, že se stát této možnosti sledování vzdá, přitom je to obrovský vstup do našeho soukromí, na který nyní má dohlížet armáda. Jinými slovy tu vzniká obrovské komplexní centrum, do kterého budou zapojeny vedle armády například ministerstvo zdravotnictví,

průmyslu, a kraje; já si rozhodně nejsem jistá, zda se můžeme spolehnout na to, že získané údaje nebudou zneužity i k jiným účelům.

Také sledujeme, jak vláda plošně rozdává, aniž by reálně cílila na skutečnou a efektivní pomoc. Bude nás to stát hodně peněz. ale nepřinese to ve výsledku nejspíš žádný účinek. To, na co bychom si měli dát velký pozor, jsou také novodobé tendence k vyvlastňování soukromého majetku. Začalo se tomu nově říkat „vstup státu do firmy“. To už tu jednou bylo a my, na rozdíl od mnoha západních států, víme, k čemu tyto sebelépe pojmenované tendence mohou vést.

Každá krize přináší ale současně i obrovskou příležitost, pokud ji vláda uchopí správně. Má jedinečnou možnost dát do pořádku to, co se neosvědčilo, a poupravit to, co nefungovalo, abychom byli lépe připraveni na budoucnost, ale otázkou je, zda toho využije. Když však sleduji složení některých pseudoodborných rádo by expertních ekonomických týmů, které nás mají z této šlamastyky vyvést, bohužel si myslím, že tuto příležitost nejen promarní, ale dostane nás to dlouhodobě do ještě větších potíží než kdy před tím.

Po pandemii se očekává ekonomický propad. Ve svém nedělním proslovu prezident Miloš Zeman však uvedl, že ekonomika se nezadusí, neboť ve srovnání např. s bombardováním za války tu stále stojí budovy i stroje a díky tzv. kurzarbeitu jsou stále připraveny pracovní týmy. Bude ale, podle něj, nutné ekonomiku nastartovat. Sdílíte jeho optimismus?

Ekonomika zcela jistě dramaticky poklesne. V roce 2021 ale můžeme očekávat růst, což bude jen prostý trik statistiky. Rok 2020 nám dá totiž tak nízký základ, že i když bude HDP na úrovni roku 2019, stále proti roku 2020 porosteme.

Problémem roku 2021 je ovšem to, že je volební, a proto zažijeme bezbřehý populismus. Politici se budou vymlouvat na virus a budou rozdávat peníze, které budou splácet ještě naše děti. Už dnes mluví o tom, že v roce 2021 bude deficit činit 200 mld. Kč. To je naprosto nezodpovědné!

Já jsem pro zodpovědnou politiku založenou na práci, a ne na dluhích. Dluhy nás jednou doženou. Takže svým způsobem sdílím názor Miloše Zemana, ale bojím se, že vláda situace zneužije.